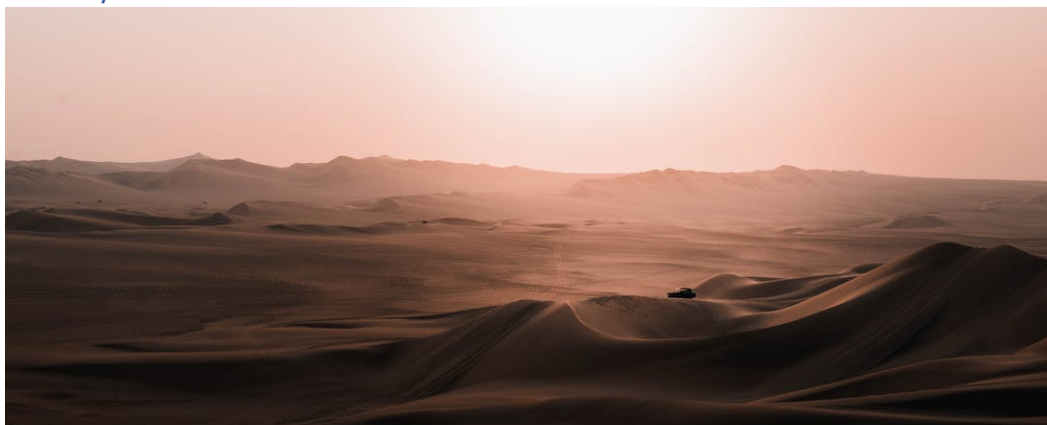

Adjusting Sights

This shiur is kindly sponsored by **Shevy & Richard Cooperberg** lzecher nishmas Shevy's mother, Rachel bat Yechiel Mechael, Mrs. Rose Friedman Brafman.
and by **Paula & Moishe Weinstein** on the upcoming yahrzeit of Moishe's brother, Mr. Israel Weinstein, Yisrael ben Asher Anshel.
and by **Ruchie & Yonah Hamlet** on the yahrtzeit of Yonah's mother, Mrs. Sarah Hamlet, Sarah bat Shmuel, and Ruchi's father's yahrtzeit, Ephraim ben Alexander.

The Journeys of Life

1. The Segula

כד נטלו ישראל מרעמסס. לא ידעו אי ינטלון לסכות או לקהלתה או למסרות. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לסכת. מסכת לא ידעו אי ינטלון לאתם או לחצרת או לתרח או לעצין גבר. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לאתם. מאתם לא ידעו אי ינטלון לפי החירות או לרמן פרץ או לעברנה או להרי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לפי החירות. מפי החירות לא ידעו אי ינטלון למרה או לתחת או לערבת מואב. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון למרה. מפרה לא ידעו אי ינטלון לאילם או לעלמן דבלתימה. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לאילם

מאילם לא ידעו אי ינטלון לים סוף או לחשמנה או לפונן או לעיי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לים סוף. מים סוף לא ידעו אי ינטלון למדבר סין או לחרדה. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון למדבר סין. ממדבר סין לא ידעו אי ינטלון לדפקה או ליטבתה. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לדפקה. מדפקה לא ידעו אי ינטלון לאלוש או לרסה או לאבת. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לאלוש. מאלוש לא ידעו אי ינטלון לרפידם או להר שפר או לבגי יעקן. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לרפידם. מרפידם לא ידעו אי ינטלון למדבר סיני או לקברת התאנה או לחר הגדגד. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון למדבר סיני

ממדבר סיני לא ידעו אי ינטלון לקברת התאנה או לחר הגדגד. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לקברת התאנה. מקברת התאנה לא ידעו אי ינטלון לחצרת או לתרח או לעצין גבר. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לחצרת. מחצרת נטלו לרתמה. מרתמה לא ידעו אי ינטלון לרמן פרץ או לעברנה או להרי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לרמן פרץ. מרמן פרץ נטלו ללבנה. מלבנה לא ידעו אי ינטלון לרסה או לאבת. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לרסה

מרסה לא ידעו אי ינטלון לקהלתה או למסרות. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לקהלתה. מקהלתה לא ידעו אי ינטלון להר שפר או לבגי יעקן. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון להר שפר. מהר שפר נטלו לחרדה. מחרדה לא ידעו אי ינטלון למקהלת או לעלמן דבלתימה. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון למקהלת. ממקהלת לא ידעו אי ינטלון לתחת או לערבת מואב. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לתחת. מתחת לא ידעו אי ינטלון לתרח או לעצין גבר. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לתרח

מתרח נטלו למתקה. ממתקה לא ידעו אי ינטלון לחשמנה או לפונן או לעיי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לחשמנה. מחשמנה נטלו למסרות. ממסרות נטלו לבגי יעקן. מבגי יעקן נטלו לחר הגדגד. מחר הגדגד נטלו ליטבתה

מיטבתה לא ידעו אי ינטלון לעברנה או להרי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לעברנה. מעברנה נטלו לעצין גבר. מעצין גבר נטלו לקדש. מקדש נטלו להר ההר. מהר ההר נטלו לצלמנה. מצלמנה לא ידעו אי ינטלון לפונן או לעיי העברים. ופקיד מדברנא דעמה דינטלון לפונן

מפונן נטלו לאבת. מאבת נטלו לעיי העברים. מעיי העברים נטלו לדיבן גד. מדיבן גד נטלו לעלמן דבלתימה. מעלמן דבלתימה נטלו להרי העברים. ומהרי העברים נטלו לערבת מואב

כשנסעו מרעמסס לא ידעו אם יסעו לסכות או לקהלתה או למסרות ואמר ה' שישעו לסכות, לא ידעו אם יסעו לאתם או לחצרות או לתרח או לעציון גבר וא"ל ה' שישעו לאתם, לא ידעו אם יסעו לפי החירות או לרמן פרץ או לעברונה או להר העברים וא"ל ה' שישעו לפי החירות, לא ידעו אם יסעו למרה או לתחת או לערבות מואב וא"ל ה' שישעו למרה וכן הולך כל המאמר והוא נדפס

2. Bamidbar 33:1-2

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן:

These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron.

ויכתב משה את-מוצאייהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאייהם:

Moses recorded the starting points of their various marches as directed by the LORD. Their marches, by starting points, were as follows:

3. Moreh Nevuchim III:50

ומקום הצורך אליו גדול מאד מפני שכל המופתים אינם אמיתיים רק למי שראם אך לעתיד ישוב זכרם סיפור ואפשר שיכזיבם השומע. וידוע שאי אפשר להיות וגם לא יצויר שיהיה מופת עומד קים לדורות לבני אדם כולם. וממופתי התורה ומן הגדולים שבהם - עמוד ישראל ב'מדבר' ארבעים שנה והמצא בו ה'מן' בכל יום; וה'מדבר' שהוא כמו שזכר הכתוב "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים" והם מקומות רחוקים מאד מן הישוב בלתי טבעיים לאדם "לא מקום זרע ותאנה וגפן ורימון וגו'" ואמר בהם גם כן "ארץ לא עבר בה איש וגו'" וכתוב ב'תורה' "לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם וגו'" - ואלו כולם - מופתים גדולים גלויים נראים. וכאשר ידע האלוה ית' שאפשר לפקפק באלו המופתים בעתיד כמו שמפקקים בשאר הסיפורים ויחשב שעמידתם היתה במדבר קרוב מן הישוב שאפשר לאדם לעמוד בו כאלו המדברות ששוכנים בהם הערביים היום או שהם מקומות שאפשר לחרוש בהם ולזרוע ולקצור או להזון באחד הצמחים אשר היו שם או שמטבע ה'מן' לרדת במקומות ההם תמיד או שיש במקומות ההם בארות מים - מפני זה הסיר המחשבות ההם כולם וחיזק עניני אלו המופתים כולם בבאור המסעות ההם שיראו אותם הבאים וידעו גדול המופת בעמוד מין האדם במקומות ההם ארבעים שנה .

4. Rashi, ad loc.

רבי תנחומא דרש בו דרשה אחרת: משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאתו, פינן שהיו חזריו התחיל אביו מונה כל המסעות, אמר לו, פאן ישגנו, פאן הוקרנו, פאן חששת את ראשך וכו':

R. Tanchuma gave another explanation of it (of the question why these stages are here recorded).

A parable! It may be compared to the case of a king whose son was ill and whom he took to a distant place to cure him. When they returned home the father began to enumerate all the stages, saying to him, "Here we slept, here we caught cold, here you had the head-ache, etc." (Midrash Tanchuma 4:10:3.

אילם ץ צרוה	מרה ת תתיר	פי החירות י ימינך	איתם ג גדולת	סוכות ב בכה	רעמסט א אנא
מדבר סיני י נורא	רפידים ט טהרנו	אלוש ש שגבנו	דפקה ע עמך	מדבר סין ר רנת	ים סוף ק קבל
רסה ש שמרם	לבנה כ כבבת	רמון פרוץ י יחודך	רתמה ד דורשי	הצרות ג גבור	קברות התנאה ג גא
תרה ג גמלם	תחת ת תמיד	מקהלות צ צדקתך	חרדה ר רחמי	הר שפר ט טהרם	קהלתה ב ברכם
יטבתה ע עדתך	הר הגדגד ג נהל	בני יעקן ט טובך	מוסרות ב ברזב	חשמונה ק קדוש	מתקה ח חסין
פונן ק קדושתך	צלמונה ז זוכרי	הר ההר פ פנה	קדש ל לעמך	עציון גבר ג גאה	עברונה י יחיד
ערבות מואב ת תעלומות	הרי העברים י יודע	עלמה דבלתימה צ צעקתנו	דיבון גד ו ושמע	עיי העברים ק קבל	אובות ש שועתנו

5. Malbim, Bamidbar 33:5

מפני שזה רומז גם על מה שיהיה קודם הגאולה העתידה דכתיב והבאתי אתכם אל מדבר העמים, וכתיב והולכתיה המדבר, שכבר בארנו בפירושו שכוון על היותם בגולה מרוחקים מכל כתות האנשים ומטולטלים ממקום למקום ונעדרי כל פרנסה ולא יהיו להם לא שדות וכרמים ולא מקנה בודדים לבדם כיושבים בארץ ציה, ובודאי יש יחוס שמור למדבריות אלה שהם הגליות וטלטולם וכל מקריהם אל מסעיהם במדבר, ולגן צוה למשה לכתוב המסעות האלה בדיוק להיות לזכרון לימים הבאים באחרית הימים, וז"ש ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם שמסעות אלה יעידו על כל המוצאות אותם באחרית הימים

A Time for Cleaning

6. Talmud Bavli , Brachos 8a

“על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא”, אמר [רבי חנינא](#): “לעת מצא” זו אשה, שנאמר: “מצא אשה מצא טוב”.

Having mentioned the verse, “For whoso finds Me finds life,” the Gemara seeks to clarify its meaning. It is said, “**For this, let every pious man pray to You in the time of finding**, that the overflowing waters may not reach him” ([Psalms 32:6](#)). With regard to the phrase, the time of finding, [Rabbi Hanina](#) said: **The time of finding** refers to the time one must find a wife, that one should pray to find a suitable woman to marry. **As it is said: “He who finds [matza] a wife finds [matza] good** and obtains favor from the Lord” ([Proverbs 18:22](#)).

[רבי יוחנן](#) אמר: “לעת מצא” — זו קבורה.

[Rabbi Yohanan](#) said: **The time of finding** refers to a respectful burial, for which one should pray.

[מר זוטרא](#) אמר: “לעת מצא” — זה בית הפסא. אמרי במערבא: הא דמר זוטרא עדיפא מכלהו.

[Mar Zutra](#) said: **The time of finding** refers to finding a lavatory. As most places did not have a sewage system, one was forced to relieve himself outside the city. Because of this unpleasantness, finding a suitable location was called by [Mar Zutra](#), the time of finding. **In the West**, Eretz Yisrael, **they say: This explanation of Mar Zutra is preferable to all of them**, as the term *motza* is explicitly associated in the Bible (see [II Kings 10:27](#)) with the lavatory.

7. Olas Reiya, ad loc.

צח. רבי יוחנן אמר “לעת מצא” זו קבורה. נראה דריו”ח למד אותנו שלכד התכלית של הנחם הפנימי, שראוי לשום אל לב להיות למרכז שעל ידה יכוין אורחותיו במעגל ישר, ראוי ג”כ לצרף מה שיניח לו שם טוב בעולם, ויהי רוח הבריות נוחה

הימנו עד שיקבר בכבוד והוד, לא מצד אהבתו את הכבוד בחייו ואף כי אחרי מותו, כ"א להיות זכרונו חי בדור יבא, והליכותיו הטובות יהיו לקו לבאים אחריו, ונמצא מטיב עם זולתו ג"כ אחרי בואו אל קבר, ובמיתתו הוא קרוי חי. או יאמר ש"לעת מצוא" אינו כולל דוקא המקרים היותר נכבדים שבהם תלוי גורל אשור, כ"א ראוי לשום לב ג"כ לכל המקרים קטני הערך, שכולם ילכו במשור, כדי להיות דבק עם אלהיו אשר בידו להושיע בכל עת. ומר זוטרא הוסיף לומר, שאין ההכרח מביא רק להעתיק הדאגות לעתים רחוקות ומקרים כבירים, כ"א ראוי להסתכל איך האדם צריך לרחמי שמים בכל עת בהוה, עד שגם דברים קלי ערך ביותר יוכלו להיות מונעים גדולים משלמותו האמיתית. ע"כ פי' זה בית הכסא. כי טהרת הגוף ושיווי מזגו בזה וטהרת המקום, הם הלא קלי ערך לפום ריהטא, ומהם תוצאות גדולות לישוב דעתו של אדם והכנתו אל הטוב והישר החכמה והמשרים. ע"כ עם ההתבוננות בדברים הגדולים לא יעזוב ג"כ עניני אנושיותו ובהמיותו, שהם ג"כ מסבבים ההצלחה בהשלמתם, ומונעים אותה בחסרונם. והערת מר זוטרא גדולה מאד עד שאמרו עליה במערבא, הא דמר זוטרא עדיפא מכולהו, שישנם אנשים רבים שבהיותם עורגים אל תכלית המעלות הם שוכחים, שעכ"ז אדם המה, וצרכי האדם החומרניים גם הקטנים שבהם אם לא יעמדו במכון הראוי יוכלו לקעקע את כל בנינם. ע"כ זאת היא ההערה הנפלאה הראויה לחכמי לב אשר בשכלם וטהרת לבבם במרום ימריאו, לבלתי לשכח את כל עניני גופם ג"כ. ויחד עם כל הנשגבות גם ע"ז יתפלל כל חסיד לעת מצא, שלא ימנעהו שטף מים רבים של הטרדות, של הים הזועף, משלמותו האמיתית הנצחית.

1. 7 Habits of Highly Effective People, Habit 2, pages 96-97

PLEASE FIND A PLACE TO READ THESE NEXT FEW PAGES where you can be alone and uninterrupted. Clear your mind of everything except what you will read and what I will invite you to do. Don't worry about your schedule, your business, your family, or your friends. Just focus with me and really open your mind.

In your mind's eye, see yourself going to the funeral of a loved one. Picture yourself driving to the funeral parlor or chapel, parking the car, and getting out. As you walk inside the building, you notice the flowers, the soft organ music. You see the faces of friends and family you pass along the way. You feel the shared sorrow of losing, the joy of having known, that radiates from the hearts of the people there.

As you walk down to the front of the room and look inside the casket, you suddenly come face to face with yourself. This is your funeral, three years from today. All these people have come to honor you, to express feelings of love and appreciation for your life.

As you take a seat and wait for the services to begin, you look at the program in your hand. There are to be four speakers. The first is from your family, immediate and also extended—children, brothers, sisters, nephews, nieces, aunts, uncles, cousins, and grandparents who have come from all over the country to attend. The second speaker is one of your friends, someone who can give a sense of what you were as a person. The third speaker is from your work or profession. And the fourth is from your church or some community organization where you've been involved in service.

Now think deeply. What would you like each of these speakers to say about you and your life? What kind of husband, wife, father, or mother would you like their words to reflect? What kind of son or daughter or cousin? What kind of friend? What kind of working associate?

What character would you like them to have seen in you? What contributions, what achievements would you want them to remember? Look carefully at the people around you. What difference would you like to have made in their lives?

Before you read further, take a few minutes to jot down your impressions. It will greatly increase your personal understanding of Habit 2.

